

get undskyldte, men vi kunne ikke få noget nærmere indblik i, hvad man gik og tænkte om den sag, for nu skulle man jo lige sunde sig oven på de aftaler, der var indgået, og forslagene skulle præsenteres i Folketingssalen, og så skulle man nok komme med det.

Kl. 20:17

Nu er forslagene så præsenteret i Folketingssalen ja, de er faktisk praktisk talt vedtaget – det sker i morgen – og nu får vi så at vide, at det skal der altså lige holdes ferie på. Det er jeg sådan set en lille smule skuffet over, det vil jeg da gerne sige. Og så føler jeg mig måske alligevel også lidt befriet over, at tingene så alligevel er gået, som de er gået. For da vi for nogle måneder siden indbød til skatteforhandlinger, var det jo overhovedet ikke på nogen ultimativ facon (*Munterhed i salen*). Jamen det var det ikke, det var vel stort set med den mest åbne tilgang, man overhovedet kan forestille sig.

Hvis man skal finde et billede på det, svarede det sådan set til, at vi hængte et lærred op på væggen og sagde: Vi inviterer til fri tegning, der er bare lige en ramme med tre sider, og vi skal lige være enige om, hvad det er for et lærred, vi maler på. Der er en ramme, som består af tre elementer, nemlig for det første denne: Når man laver en skattereform midt i en situation, hvor danskerne lidt har tabt tilliden til fremtiden, skulle vi så ikke bruge det her til at skabe noget optimisme, noget tillid, skulle vi ikke løbe det ind underfinansieret, sådan at vi starter med at give folk nogle flere penge mellem hænderne? Det var den ene ting, nemlig det med at give familierne lidt ekstra økonomi i en situation, hvor de måske føler sig lidt trængt.

Den anden ting, vi sagde, var: Når vi så har malet og er enige om, at det er pænt, skal vi så ikke også være enige om, at så skal det hænge der en tid, så gælder der et skattestop, så skal vi ikke bare gå og lave om på det bagefter? Og det er jo i særlig grad vigtigt, for netop i en krise skal befolkningen jo have tillid til, at de skatteregler, der gælder, ikke bare gælder indtil næste valg, de skal ligge fast. Så skattestoppet var det andet element i rammen.

Den tredje ting, vi sagde, var: Velkommen om bord, og nu starter vi med at male, men vi er også nødt til at være enige om, at vi jo altså ikke skal stå her hele foråret, for vi skal have en relativt hurtig afklaring. De danskere, der går og er bekymrede for deres privatøkonomi, skal jo ikke været tilskuere til sådan et livslangt kreativt pro-

jekt, de skal have klar besked på, hvad det er for skatteregler, der gælder i Danmark.

Det var sådan set de tre ting, vi sagde, nemlig punkt 1, at vi skulle bruge det til at løbe økonomien i gang med, og at det skulle være finansieret på sigt, punkt 2, at skattestoppet skulle gælde bagefter, og punkt 3, at vi skulle have en relativt hurtig afklaring. Givet det, sagde vi: Så kom og mal!

Der var ingen, der kom. Og det skal jeg jo på sæt og vis beklage dybt, men jeg vil alligevel udtrykke den lille tilfredshed med det, at hvis oppositionen var mødt op, havde vi været nødt til at forlænge folketingssamlingen, for her står vi jo altså, 2 dage før den stopper, og vi ved endnu intet om, hvilke pensler man vil male med, og hvilke farver man vil male med. Vi ved intet – intet!

Oppositionen har i dag intet fortalt os om, hvad det er for en skattepolitik, oppositionen går ind for. Det synes jeg er tankevækkende. De partier, der for 50 dage siden førte sig frem på et krav om, at regeringen ikke havde nogen legitimitet, og at nu skulle vi have et folketingsvalg, nu skulle danskerne tage stilling, er simpelt hen tavse, larmende tavse, om, hvad det er for en skattepolitik, de går ind for.

Men det rammer måske situationen meget godt ind, for hvis man skal opsummere på de her tre spændende temaer, som er en internetundersøgelse med 1.002 deltagere, hvor halvdelen ikke har svaret på spørgsmålene, en rigsrevisionsberetning, der ikke er gjort færdig og ikke er offentliggjort, og et oplæg om skat fra oppositionen, der ikke kommet endnu, må man sige, at så tegner det et billede af, at vi har en regering, som danskerne ved hvor de har, og en opposition, som man ikke rigtig ved hvor man har.

For så vidt angår regeringen, står regeringen jo altså på en kurs, hvor vi tager krisen dybt alvorligt, hvor vi ikke vil sælge et falsk billede til danskere om, at det her bare går væk, at det ikke kommer til at gøre ondt, og at stigningen i arbejdsløsheden er noget, der bare kan afmonteres, men hvor vi til gengæld gerne vil sende det meget klare signal til danskerne, at vi har arbejdstøjet på – og det gælder også i hele ferisesæsonen. Vi er parate til og har handlekraft og har via den økonomiske politik, vi har ført de sidste 7½ år, også mulighed for at gøre alt, hvad der skal til for at afbøde de menneskelige virkninger af krisen mest muligt, vel at mærke på den kloge måde, at Danmark også står endnu, når krisen stopper, at der er styr på statsfinanserne, at vi